A°. 1848. N°. 31.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is ƒ5 in de drie maanden.)

ZONDAG 13 FEBRUARI.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot vier regels, ƒ1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Advertentiën voor de Courant van den eigen dag moeten bezorgd worden des morgens vóór negen ure. Alle Advertentiën ná negen ure inkomende blijven liggen tot het volgend nommer.

Regtstreeksche verkiezingen.

In de geschriften van de mannen der behoudende partij zijn het vooral regtstreeksche verkiezingen voor welke zij vrees verraden. Eene grondwet, waarbij zulk een verkiezingstelsel is aangenomen, schijnt hun de ondergang des lands. Door allerlei dwaze hersenschimmen pogen zij der burgerij vrees voor het spookbeeld, dat hen benaauwt, aan te jagen. Allerlei wonderlijke verhalen worden bij die gelegenheid te berde gebragt, ten einde wantrouwen tegen zulk eene »nieuwigheid" op te wekken. Reeds in de Dubbele Kamer van 1840 drukte de toenmalige burgemeester der residentie, de heer COPES VAN CATTENBURCH, die vrees uit. Bij invoering van regtstreeksche verkiezingen zag hij zich en zijne wethouders genoodzaakt hunne zetels voor »tappers, muizenvalverkoopers, schoorsteenvegers of mannen, die eene nering aan de hand hadden van geriefelijkheid, onlangs in een regtsgeding bestempeld met den naam van *beautés abordables*," enz. te ruimen. Nog altijd geeft men hoog op van de treurige tooneelen, tot welke dergelijke verkiezingen na 1795 geleid hebben. Men schetst die met levendiger kleuren dan waarheid is, en wil ze als noodzakelijke gevolgen, niet van den toenmaligen toestand, maar van alle regtstreeksche verkiezingen, hoe ook ingerigt, doen doorgaan. Dit is niet genoeg: men wijst op Frankrijk of Engeland, en vraagt, of men de misbruiken niet kent, tot welke regtstreeksche verkiezingen in beide landen aanleiding gegeven hebben?

Maar welk voorstander van regtstreeksche verkiezingen heeft ooit beweerd, dat zij boven misbruik verheven zijn. Zij hebben alleen gemeend, dat die misbruiken bij regtstreeksche verkiezingen minder nadeelig zijn dan bij ons stelsel, waar de belangrijkste verkiezingen het monopolie zijn van eenige coteriën; zij hebben geoordeeld, dat regtstreeksche verkiezingen daarenboven aanbevolen worden door zeer groote voordeelen, van welke wij onder ons kiesstelsel verstoken zijn.

Bij regtstreeksche verkiezingen kunnen natuurlijk misbruiken plaats hebben; maar die misbruiken zullen zich tot het uiterlijke bepalen, niet diep invreten; dewijl zij in het openbaar moeten plaats hebben en de publieke opinie, welke soms ongeoorloofde middelen gedoogt maar nimmer goedkeurt, krachtig ter hunner beteugeling werkt. Bij ons hebben die misbruiken in het geheim plaats; en ieder weet, hoe weinigen aarzelen datgene in het geheim te doen, waarvoor zij zich, wanneer het openlijk geschieden moest, schamen zouden. Of zullen het misschien geene misbruiken zijn, wanneer men, b. v., met het lidmaatschap der Tweede Kamer eene soort van handel ziet drijven; wanneer men dit aan den eenen ziet geven, omdat hij anders geene genoegzame middelen van bestaan heeft of wanneer men de verkiezing tot het voorwerp eener onderlinge afspraak, ziet maken, bij welke persoonlijke consideratiën zoo veel invloed hebben, dat het algemeen belang geheel uit het oog verloren wordt? Zullen het misschien geene misbruiken zijn, wanneer de een of ander gouverneur aan de leden der provinciale staten, welker zwakheid hij kent of welker belang hij in het spel weet te brengen, voorschrijft, welke personen zij verkiezen moeten en voor welke zij niet stemmen mogen? Het rondloopen van kandidaten heeft bij ons niet minder plaats gehad dan in Engeland en is bij het kleine getal kiezers veel gemakkelijker, terwijl ook het openlijk optreden aldaar altijd nog veel boven het heimelijk stemmenwerven ten onzent voor heeft.

De behoudende partij wil gaarne, wanneer zij de regtstreeksche verkiezingen bestrijdt, de natie wijs maken, dat dit een algemeen stemregt beduidt, waarbij den onbeschaafden dezelfde regten gegeven worden als den man, die ook buiten zijnen huiselijken kring een helderen blik weet te werpen? Maar wanneer men regtstreeksche verkiezingen eischt, heeft men alleen het beginsel op het oog; de regeling laat men over aan de wet, welke daarbij de geschiktheid des volks aan die deelneming in de openbare aangelagenheden in het oog zal houden.

Wat de voordeelen der regtstreeksche verkiezingen betreft, deze zijn en in dit blad en in andere dagbladen of geschriften te dikwijls uiteengezet om noodig te hebben hier herhaald te worden. Heeft men ze wederlegd?

Wat is natuurlijker en verstandiger dan dat de stemgeregtigden zelven hunne vertegenwoordigers kiezen? Om kracht en invloed te kunnen hebben, moet de vertegenwoordiging dieper in de burgerij wortelen dan bij ons het geval is. Het volk zal haar slechts eerbiedigen, wanneer het in haar zijn eigen, en geen vreemd hem opgedrongen, werk ziet.

Men wijst ons op de misbruiken der regtstreeksche verkiezingen in Engeland en Frankrijk; maar voor de voordeelen, welke beide landen daaraan danken, hebben de behouders gesloten oogen. En toch zij zijn uitlokkend genoeg om onze aandacht te verdienen. Of zouden de regtstreeksche verkiezingen niet onder de oorzaken behooren, waardoor men in beide landen zoo veel meer publieken geest en daarmede tevens kracht en bloei heeft gevonden? Wij gelooven het zeer en wanneer wij dan de flaauwe waterachtige vruchten van ons kiesstelsel daarmede vergelijken, valt de balans niet gunstig voor ons uit. In de ministeriële brochure, van welke wij dezer dagen spraken, heeft men ons »gefiltreerd kiesstelsel" ook op dezen grond verdedigd, dat het, gelijk elke filtratie, van alle onreinheid zuiveren zou. Maar wat baat het, zoo het met het onreine ons tevens van al wat smaak en kracht gaf berooft, en ons niets dan kleurloosheid en zwakheid overlaat?

De publieke openie, men zegge wat men wille, is ten voordeele van regtstreeksche verkiezingen, waaronder zij echter geen algemeen stemregt verstaat. Met die publieke opinie behoort men zich te verstaan wil men een duurzaam werk maken. Regtstreeksche verkiezingen zijn ons op dit oogenblik eene behoefte. Met de Negenmannen zeggen wij: »De »dagen zijn voorbij, waarin men liet regeren, zonder er zich aan te bekreunen, »wie het deed of welk regt hij er toe »had. Het is, om voor een volksvertegen»woordiger in den hedendaagschen zin, »in den zin der grondwet, te worden »gehouden, niet genoeg meer, de be»langen des volks te behartigen. Het »geloof aan politische instellingen is ook »iets waard. Waartoe, zoo niemand ge»looft, dat het volk wordt vertegenwoor»digd, volksvertegenwoordiging op het »papier? Wanneer het niet meer mogelijk »is, het mederegeren der verstandige »ingezetenen bij de algemeene aangele»genheden te onderdrukken, schept de »wetgever, die hun geregelden invloed »schenkt, tegenstand in bondgenootschap.

»Regtstreeksche verkiezing is, al mogt »hare theorie niet de beste zijn, onver»mijdelijk geworden. Men drale, men »*moet* er, iets later toch toe komen; de »invoering ophouden is niets anders dan »de overwinnende magt van het nieuwe »stelsel verhoogen in dezelfde reden, als »die van tempering afneemt. En is zij »noodig, wordt zij geeischt *tegen* de over»heid? Dit ware eene groote heillooze »dwaling. Het oogmerk is, dat de gan»sche Staat, dat de overheid in het bij»zonder, uit vrije medewerking der bur»gerij die nieuwe kracht putte, welke in »onzen tijd ieder Staat en elke overheid, »de onze bovenal, behoeft."

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Te Turijn heeft het berigt, dat koning *Ferdinand* zijn volk eene constitutie gegeven heeft, algemeene vreugde verwekt. Zoodra namelijk dit heugelijk nieuws was bekend geworden, hebben de vier aldaar bestaande dagbladen, daartoe buitengewoon gemagtigd, een ongezegeld bijvoegsel uitgegeven, dat aan de deuren van alle openbare gebouwen werd aangeplakt, met uitnoodiging aan de inwoners van Turijn, om nog dienzelfden avond door eene algemeene verlichting van hunne huizen deze gebeurtenis te vieren, waardoor een burgeroorlog wordt voorgekomen. Gedurende het overige van dien dag was de bevolking op de been en reeds ten zes ure des avonds waren de woning van den Napelschen ambassadeur, alsmede het stadhuis schitterend verlicht. Twee derde gedeelte van de stad volgde dit voorbeeld. Ongeveer 80,000 menschen vulden de straten, onder het uiten van de gewone kreten, gepaard met teekenen van afkeuring voor alle huizen, wier donker voorkomen bewees, dat zij door aanhangers van de partij van achteruitgang bewoond werden. Men hoorde eene wolijke muzijk voor het huis van den Napelschen afgevaardigde en de woningen dier aanzienlijken, welke men wist dat de partij van vooruitgang toegedaan waren. Alles liep in de beste orde af.

Berigten van den 4den uit Turijn, melden, dat de beweging der troepen voortduurde; twee batterijen artillerie hadden bevel ontvangen den volgenden dag naar Alexandrië te vertrekken, dat men in staat van verdediging wil stellen tegen een onverwachten aanval van Oostenrijk.

Ook te Florence en te Genua heeft het gebeurde te Napels groote vreugde veroorzaakt. In eerstgenoemde plaats heerschte dien ten gevolge eene zoo uitgelaten stemming, in den schouwburg, dat het stuk niet kon afgespeeld worden. Te Genua liet de gouverneur, bij de eerste blijken van opgewondenheid des volks, de troepen onder de wapens komen en de voornaamste kwartieren van de stad bezetten. Deze inmiddels kwam [illegible] aanzienlijke [illegible] zetten. Het liep echter zonder botsingen af, hoewel men de militairen in het gezigt van de menigte, hunne geweren had doen laden. De *Sud* van Marseille, aan welke dit berigt is ontleend, voegt er bij, dat de gewezen minister te Napels, *del Caretto*, die te Livorno en te Porto Ferrayo niet aan wal heeft mogen komen, zulks te Genua alleen heeft kunnen bewerkstelligen, door zich voor een bediende van den haven-kommandant uit te geven. Bijzondere brieven uit die plaats verzekeren echter, dat de ex-minister te Genua geen voet aan land gezet heeft.

In het dagblad van Turijn van 4 februari, leest men eene *motu proprio* van den groothertog *van Toscane*, van 31 januari, waarbij hervormingen in de wet op de drukpers, alsmede in de staats-consulta worden in uitzigt gesteld. Reeds is eene commissie benoemd, die met de noodige werkzaamheden, dezer herziening zal moeten beginnen.

ENGELAND.

Londen, 9 *febr*. Het ministerie heeft den gewigtigen stap gedaan, dien het in het vorige jaar reeds voorbereid heeft, om eene wet voor te dragen, waarbij het aanknoopen van diplomatische betrekkingen met het Roomsche hof [illegible] toegestaan. Reeds heeft [illegible] Hoogerhuis de tweede lezing daarvan bepaald. De strenge partij der gevestigde kerk is daarover niet weinig verstoord en de hertog *van Richmond*, lord *Stanley* en anderen hebben bij de lords tegen eene overhaaste beraadslaging geprotesteerd, op grond, dat het volk van Engeland niet genoeg met de voordragt bekend was. Een ander deel derzelfde partij, waarvan de *Times* de tolk is, is zeer met den maatregel ingenomen, en acht dien overeenkomstig de verdraagzame begrippen van den tegenwoordigen tijd, in het belang van de rust van den Britschen staat, en eindelijk als eene hulde aan de edele denkwijs van *Pius IX*. De tweede lezing is tegen donderdag over eene week bepaald.

— Uit een bekend gemaakte opgave blijkt, dat in het jaar 1846 het aantal kiezers voor het Parlement, in Engeland, Wallis en Schotland, 944,473 bedroeg. In Frankrijk bedraagt het niet meer dan ruim 200,000, op eene veel talrijker bevolking.

FRANKRIJK.

Parijs, 9 *febr*. Bij de correctionele regtbanken werden in 1845 behandeld 152,923 zaken, waarin 197,913 beklaagden betrokken waren. Wanneer men hiermede het cijfer der bevolking, naar de volkstelling van 1846 opgemaakt, vergelijkt, dan verkrijgt men de verhouding van één beklaagde op 179 inwoners. In 1843 en 1844 telde men één beklaagde op 171 inwoners.

Om uit dit cijfer eenige conclusiën omtrent de moraliteit te kunnen maken, moet men, volgens *Arondeau*, de delicten in drie cathegoriën verdeelen, 1º. in delicten, *ex officio* door het openbaar ministerie vervolgd; 2º. in wanbedrijven, op klagte der beleedigde partijen vervolgd; en 3º. in wanbedrijven, door de verschillende administratiën vervolgd. Alleen de eerste en tweede cathegorie kunnen tot eenige gevolgtrekking omtrent de zedelijkheid leiden; de laatste is meer van toevallige omstandigheden afhankelijk.

Van de 197,913 beklaagden nu, die in 1845 te regt stonden, behooren 89,535 tot de eerste; 11,497 tot de tweede; 96,881 tot de derde cathegorie.

Dit resultaat is wederom zeer ongunstig, want uit eene tabel, de beklaagden aanwijzende, die van 1827—1845 jaarlijks te regt stonden, blijkt, dat juist de eerste cathegorie telken jare is toegenomen en in 1845 bijna het dubbel van het cijfer des jaars 1827 bedraagt.

Dit ongunstig resultaat valt nog meer in het oog, wanneer men in het bijzonder den aard der verschillende wanbedrijven nagaat. Zoo is, gelijk wij reeds zeiden, het getal der eenvoudige diefstallen met meer dan 100 procent toegenomen. In het tijdperk van 1826—1830 was het middengetal 12,576; in 1841—1845, over de 26,000.

Het cijfer der beklaagden wegens opligting, misbruik van vertrouwen en eenvoudige bankbreuk is mede op eene merkbare wijze vermeerderd, even als zulks bij de hoven van assises met de beschuldigden wegens valschheid in geschrifte, wegens valsche munt en bedriegelijke bankbreuk het geval is.

De verschillende delicten tegen de goede zeden, voor zooverre deze delicten tot de competentie der correctionele regtbanken behooren, zijn bijna verdubbeld.

Het getal der bedelaars was in de periode van 1826—1830 slechts iets meer dan het ¼ van dat der periode van 1841—1845. Het midden-getal was namelijk in de eerste periode 966, in de laatste 3592; dat der landloopers is geklommen van 290 tot 4401. In één woord, alle zoodanige wanbedrijven, die het meest van verbastering der zeden getuigen, zijn op eene bedroevende wijze toegenomen.

»Wanneer men zoodanige uitkomsten overweegt," zoo eindigt de heer *Arondeau*, »dan is men genoodzaakt toe te stemmen, dat het cijfer der verschillende misdrijven, die door de strafwet worden vervolgd, in de laatste 20 jaren in eene veel grootere evenredigheid dan dat der bevolking is toegenomen, en moet men van zelven er toekomen, om de schuld hiervan in de vorderingen der beschaving en in de ontwikkeling der industrie en der handelsbetrekkingen te zoeken. Dit is de schaduwzijde der beschaving. Maar ondanks deze verzwaring van den tol, door de menschelijke zwakheid betaald, gelooven wij toch aan eenen maatschappelijken vooruitgang.

»Men berekent de nieuwe omstandigheden niet genoeg, waarin wij geplaatst zijn. Om te kunnen beweren, dat onze voorgangers betere menschen waren dan wij zijn, zou men moeten weten, hoe zij zich zouden gedragen hebben, wanneer zij aan dezelfde nieuwe bronnen van verleiding waren blootgesteld geweest, die ons van alle zijden omringen."

SPANJE.

Madrid, 3 *febr*. Volgens *el Heraldo* bevindt zich thans in deze hoofdstad een man, die voor geweerkogels beweert onkwetsbaar te zijn. Hij is daarom voornemens, zich openlijk door de troepen van het garnizoen te laten fusilleren; en wanneer de overheden hiertoe geen verlof willen geven, zal hij door eene daartoe ingerigte machine, het zichzelven doen. Men zegt, dat hij een kleed draagt van eene zonderlinge stof, die de kogels terugkaatst en ze niet doorlaat.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 10 *febr*. Gisteren is alhier eene vergadering gehouden der deelnemers in de door dr. *Sarphati* ontworpene maatschappij van landbouw en landontginning. Uit de aan de vergadering gedane openingen is gebleken, dat de deelneming bedroeg eene som van *f* 254,000, terwijl bij de voorloopige statuten was bepaald, dat de maatschappij eerst zoude zijn geconstitueerd, wanneer voor een bedrag van *f* 400,000 zoude zijn ingeschreven. Er werd alzoo, aan de vergadering voorgesteld, om de voor de constitutie der maatschappij vereischte som te verminderen op *f* 300,000, en tevens werden de aanwezige deelnemers verzocht hunne inschrijvingen nog eenigzins te verhoogen. Aan dit laatste werd door velen dadelijk met gretigheid voldaan, terwijl ook tevens de gevraagde inwilliging tot vermindering van het maatschappelijk kapitaal werd verleend. Aan de niet aanwezigen, alsmede aan hen, die zich nog niet hebben verklaard, zullen acht dagen gelaten worden om zich te verklaren of zij zich terug trekken, dan wel tot de bedoelde verandering toetreden willen.

Ofschoon wij gewenscht en verwacht hadden, dat eene zoo schoone onderneming als de onderhavige, meer deelneming bij onze land- en stadgenooten zou hebben gevonden, verblijden wij ons echter met de gedachte, dat thans de verwezenlijking van dat schoone denkbeeld toch bijna zeker is, en dat de nieuwe maatschappij, alhoewel met minder kracht dan met een ruimer kapitaal had kunnen geschieden, spoedig hare weldadige werking zal doen gevoelen.

(*Hand.*)

's Gravenhage, 11 *febr*. Op dingsdag, den 15den februari eerstkomende, des morgens ten 10 ure, zal, ten overstaan van den notaris *J. C. van der Hauk*, en ten huize van den boekverkooper *K. Fuhri*, directeur der houtgraveerschool en uitgever van den *Kunstkronijk*, de openbare verloting plaats hebben der kunstwerken, ten behoeve der inschrijvers, op dat maandwerk (jaargang 1847) aangekocht. De voorwerpen, in die verloting opgenomen, bestaande uit schilderijen, teekeningen, kapitale gravures, lithographiën, geïllustreerde boekwerken enz., breeder bij het uitgegeven programma omschreven, kunnen alsdan tevens door een ieder bezigtigd worden.

— Bij koninklijk besluit van 2 dezer, is de heer gouverneur der provincie Noord-Holland gemagtigd, de Provinciale Staten van dat gewest tegen den 22sten dezer maand buitengewoon bijeen te roepen, ten einde over te gaan tot het opmaken eener voordragt van drie kandidaten, tot vervulling der betrekking van raadsheer in het hof van Noord-Holland, opengevallen door de benoeming van mr. *Hablo* tot raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden.

— Bij resolutie van 22 januari heeft Z. Exc. de minister van finantiën (in aanmerking genomen, dat het, ter verzekering der belangen van de schatkist, noodig is, de bestaande verordeningen omtrent het doen der overstortingen te herzien, en zich in zoo verre vereenigende met het voorstel, door een der heeren arrondissements-directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen daartoe gedaan), goedgevonden, en verstaan de heeren arrondissements-directeurs te magtigen, om de onder hen ressorterende ontvangers en verdere rekenpligtigen aan te schrijven, ten einde de gelden over te storten, te weten: die, wier kantoren in plaatsen zijn gevestigd, waar zich een betaalmeester bevindt, ten minste om de tien dagen, en de overige ontvangers, behalve eenmaal in de maand, wanneer zij eene som, gelijkstaande met *vier vijfden* van het beloop van hunnen borgtogt.

te hebben; niet dien verstande nogtans, dat van dig tijden, zoo noodig, zal worden teruggehouden zoodanig montant, als hetwelk de ontvangers tot bewerkstelligen van de op hunne kantoren gewoonlijk aangegeven wordende betalingen en verdere maandelijks te doene betalingen en uitkeeringen zouden mogen behoeven. Den heeren controleurs zal ten ernstigste worden aanbevolen, op de naleving van het bovenstaande naauwlettend toe te zien.

— Bij resolutie van 24 januari jl., is inlichting gegeven op het verzoek om inlichting, of het bij § 20 der resolutie van 21 augustus 1846, no. 34, den ontvangers toegekende emolument van 10 cents, *een zesde* voor het leges-fonds moet worden verantwoord? Op die vraag is door Z. Exc. te kennen gegeven, dat van het bedoelde emolument, hetwelk gelijk staat met al de overige expeditiegelden, welke de ontvangers der in- en uitgaande regten genieten, het ⅙ aan het fonds der leges moet uitgekeerd worden.

Rotterdam, 10 *febr.* De publicatie van het stedelijk bestuur, waarbij de jaarmarkt of kermis alhier voor goed wordt afgeschaft, is dezen morgen door het groote publiek even verrassend als vreemd ontvangen, en ofschoon de behoeften aan al die fraaijigheden op kermissen te bedrijven of ten toon te stellen, [illegible] noodzakelijk zijn, is het niet minder waar, dat een groot aantal neringen en bedrijven er zoodanig op ingerigt zijn, dat zij door de kermis alleen staande werden gehouden, waarom dit onverwacht besluit veel gemor veroorzaakt.

(*Hand.*)

Groningen, 10 *febr.* De landverhuizing naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, die in het vorige jaar ook in deze stad en provincie deelname heeft gevonden, zal ook dit jaar weder navolging erlangen, [illegible] zich, daar men ons meldt, te Zoltkamp en te Uirum eenige huishoudingen gereed, om de reis derwaarts te aanvaarden; terwijl er, zoo als men hoort, te Hornhuizen verscheidene personen hunne huizen willen verkoopen, om ook die reis aan te nemen.

(*Gron. Ct.*)

Kampen, 9 *febr.* Ll. zaturdag werd alhier eene buitengewone algemeene vergadering van aandeelhouders in de Rijn- en IJssel-stoomboot-maatschappij gehouden, ten einde te beraadslagen over het oprigten eener stoom-sleepdienst op den IJssel en de Zuiderzee. Met eenparigheid van stemmen werd dit voorstel goedgekeurd en besloten, alhier in de werkplaats der maatschappij eene ijzeren stoomboot te bouwen van 80 paarden kracht, geschikt tegelijk [illegible] te bevaren. Daar deze uitbreiding der maatschappij voor de scheepvaart en handel langs den IJssel van het grootste belang is, zoo juichen wij het plan der ijverige directie van harte toe.

(*K. C.*)

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — *februari.*

De Heidelberger *Deutsche Zeitung*, van 1 februari, gewag makende van onze militaire evolutiën op schaatsen, zegt zeer te regt: »Het schijnt »ons inderdaad wijs van de Nederlanders dat zij de »politische voorvallen van 1795 niet vergeten, of»schoon wij ook gelooven dat derzelver herhaling »niet zal worden verhinderd door schaatsenrijdende »troepen."

„En, echter, ziedaar de onderwerpen die onder het bereik van het vernuft onzer regering vallen! — Wie weet of de staatsmannen der ridderlijke niet uitmuntende suikerbakkers zouden zijn? Wat allerliefste massepeinen-scheepjes zouden zij niet misschien bouwen? Wat elegante schako's, welke verscheidenheid van streepjes zouden zij niet dagelijks uitdenken voor infanterie en cavallerie? Welke verbazende evoluties op waterschoenen en schaatsen zouden hunne bataljons niet vertoonen? en dan de fantastische kinderen, die allerwege onverwacht en als het ware stoevallig" uit de liefde-surprises zouden vallen? en charades onoplosbaar voor een ieder die niet door den [illegible] met bijzonder talent werd bedeeld! [illegible] een heerlijk kunstvol en treuzelen [illegible] men niet kunnen samenstellen uit de namen wier talenten thans in minister-rokken verloren gaan!

Een Fransch dagblad, *L'Avenir National*, behelsde dezer dagen een artikel, 't welk, in alle constitutionele landen, opmerking verdient. Het toont, namelijk, aan, van hoe weinig beteekenis eene ministeriële meerderheid is tegenover de publieke opinie. »Wilt gij weten, zegt de Fransche schrijver, wie in zoodanig verschil de bovenhand zal »behouden", zoo raadpleegt het verleden, laat de »geschiedenis antwoorden:

»Sedert zestig jaren hebben al onze regeringen »de officiële meerderheid gehad. Geheele vergade»ringen hebben de verantwoordelijkheid van derzel»ver feilen en misdaden aanvaard. Op een gegeven »dag, evenwel, verklaarde zich de openbare mee»ning, en steeds loste zich de meerderheid voor der»zelver adem op.

»De *Constituanten* hadden de meerderheid in de »Nationale Vergadering; het belette niet dat zij door »de *Girondins* omvergeworpen werden.

»In de Wetgevende Vergadering hadden de *Giron»dins* de meerderheid; desniettemin moesten zij »zwichten voor de *Montagnards*.

»De *Montagnards* „eindelijk" hadden de meerder»heid den 21sten januari en den 31sten mei, toen zij »LODEWIJK XVI veroordeelden en de *Gematigden* »bonden; en het was in de kracht en den luister van »hunnen zege, dat zij door den 9den Thermidor wer»den overrompeld. Het schavot, opgeslagen voor de »slagtoffers, werd de schandpaal der beulen!

»En had niet ook NAPOLEON de meerderheid, toen »hij, Frankrijk met roem bedwelmende, uitgekreten »werd als de hersteller der godsdienst, de grond»legger der wetten, de held van Frankrijks souve»reiniteit over Europa en de wereld? En nogtans, »eenige jaren later, zag de uitverkoren des volks, »hij die door honderd zegepralen werd verdedigd, die »in zijn kamp omheind was door zijne roemrijke ba»nen, de ontzagwekkende magt die hem omringde »zinken, voor de kracht der openbare meening en »voor de reactie der vrijheid.

»De Restauratie had almede getrouwe en talrijke »meerderheden. De heer DE VILLÈLE, de groote »financier, meende zijn heil te vinden in zijne meer»derheid van 300 stemmen, en hij vond er zijnen »val in. Eene verbitterde, oproerige meening had »zich buiten de wettige meerderheid gevormd, en, »den 27sten juli was die meening sterk genoeg om »een monarchie te verbreken, die Griekenland had »verlost, die Algiers had veroverd, die 30 000 sol»daten ten hare dienste had en geheel Europa tot »bondgenoot.

»Wat baat dus de officiële meerderheid, wanneer »die meerderheid niet de uitdrukking is der openbare »meening? Wat beteekenen een paar afgevaardigden »(een veertig leden der Kamer), wanneer die afge»vaardigden, in stede van het land te vertegenwoor»digen, niets [illegible] dan hunne bijzon»deren invloed, persoonlijke ambitiën, eigenbaat, »belangen van coterie of partij?

»Aldra komt er dan een dag, waarop de regering »zich met eene meerderheid van een paar honderd »factionarissen tegenover het gansche land bevindt. »Zulk eene meerderheid is afzondering. Er is iets, »meer afdoende dan de stembus eener vergadering, »namelijk de algemeene overtuiging, die onzigtbare »stembus, waaruit het gevoelen der openbare meening »en het oordeel van God uitgaat."

Het gebeurde in het koningrijk van Napels en Sicilië leert op nieuw, dat, [illegible] tot uitbreiding der burgerlijke vrijheid, veel wenschelijker is, eenen verstokt behoudender en regt koppigen souverein te hebben, dan eenen vorst die het laveren en transigeren kent. De autocratie des eersten weerstaat den storm, en wordt gebroken; die des tweeden buigt, en rigt sich, zoodra de storm voorbij is, weder op. Geen behoudenden, geen ridderlijker souverein in Italië, dan de koning der Beide Siciliën: niets wilde hij bewilligen; liever kolonel worden in het Russische leger, br... br... ons *Journal de la Haye* had niet dreigender kunnen spreken dan Zijne Napolitaansche Majesteit; doch de Sicilianen lieten zich geen schrik aanjagen zij bedachten,

Der Gott der Eisen wachsen liess, der wollte
keine Knechten!
en...

Z. M. de koning der Beide Siciliën biedt onelndig meer aan, dan eenig ander vorst van Italië aan zijne onderdanen inwilligde: een grondwettige regeringsvorm gescheeid op de leest van den Franschen!

Vergelijkt nu daarmede Pruissen, onder zijnen laverenden en transigerenden koning.

Het kan nog lang duren, waarachtig, alvorens de Pruissische landen in het bezit geraken van wat Napels en Siciliën in weinig dagen erlangden.

Zal men zeggen: wat zoo snel verworven wordt, heeft geen duur?

Ik antwoord: Wat Frankrijk verwierf in de julidagen en België in die van september, het duurt nog.

KAREL X was onwrikbaar . . . . . tot dat de storm in Frankrijk loeide;

WILLEM I was onwrikbaar . . . . . tot dat de storm in België loeide.

Kort daarna was de tijd des buigens voorbij:

KAREL X werd uit Frankrijk verdreven;

WILLEM I werd uit België verdreven.

Dat de burgerlijke vrijheid derhalve ruimschoots werd uitgebreid en bevestigd, dankt men in Frankrijk en België aan de . . . . . vertraagde overtuiging H. H. M. M. KAREL X en WILLEM I.

Eveneens thans weder in Napels en Siciliën: had de FERDINAND II wat vroeger kunnen besluiten de regtmatige verlangens zijner onderdanen wat minder te versmaden, zoo ware er in Napels nog lang geene sprake van het favoreren eener constitutie gelijk de Fransche geweest.

Voor eene vrijheidlievende natie, derhalve: hoe verstokt-behoudender souverein, hoe beter.

Italiaansche reisfragmenten.

I.

Florence, 5 *dec.* De bladeren der boomen zijn afgevallen; slechts de olijf- en laurierboom bieden hunne groene toppen nog aan de opkomende zon, maar de kale heesters zijn toch verreweg talrijker in deze landstreek dan die stamhouders van den zomer. »Is Italië daarom minder schoon; schittert geen ander loof in den gouden zonneschijn? Is de levendige geest, die jeugdig en krachtig ontwaakte, niet even schoon, even bewonderingswaardig als de steeds op dezelfde wijze terugkeerende groeikracht der natuur? De lente keert elk jaar terug, maar Italië is uit deszelfs vierhonderd-jarigen slaap ontwaakt, dien gij voor een' doodslaap hieldt: is dat niet bezienswaardiger dan groene bergruggen en bloembedden?" Wat men ook van dit ontwaken denke, welke toekomst men het ook voorspelle, — die ons deze vragen doet, moeten wij toestemmend antwoorden.

Dat levendige, koortsig-vrolijke, bewegingsvolle tegenwoordige is iets merkwaardigs, dat de reisiger gaarne verkiest boven het groen der lente.

»In Toscane zult gij elk een zien dansen en hooren zingen; het leven is daar een altijddurend bal," verhaalde ons iemand. Letterlijk vonden wij het zoo wel niet; men moet eens met zingen en dansen ophouden, maar de lust tot beiden is nog dezelfde, en de geringste aanleiding, zou eene uitwerking hebben als OBERONS hoorn. Lucca is eenigzins verstoord, gelijk ik geloof u onlangs geschreven te hebben; het gevoelt, dat het een verkocht land is, dat zich zeker gaarne verkoopen liet, maar toch niet gaarne als eene koopwaar beschouwd wil worden. Zijne willige toestemming tot sluiting des koops wenschte het meer in aanmerking genomen te zien. Het maakt aanspraak op hoffelijkheid, achting en regten, welke men het waarschijnlijk ook bewijzen zal, zoo dan ook al niet in die mate, als het daarop regt meent te hebben. Mag deze minder aangename stemming belet het niet aan de algemeene geestdrift deel te nemen; het streeft onophoudelijk over den voorrigtgang, en [illegible] eenige zijner inwoners tot de bezettings-expeditie van Pontremoli behoord hebben. Pisa heeft zich gedurende vele eeuwen aan deszelfs lot gewend; de rimpels der onderworpenheid zijn nog in deszelfs droevig voorhoofd gegroefd; die niets meer voor zich zelven hoopt, mag zijn geest uitsluitend met het algemeen bezighouden.

Er groeit gras op het met prachtige gedenksteenen voorziene kerkhof, tot bij den Lungarno zijn de meeste straten, in weerwil van den spoorweg, schaars bezocht: maar niemand denkt er aan het verledene terug te doen keeren. Die denkt, denkt aan de toekomst, en die speelt, speelt met haar. De talloze bedelaars, welke hier den vreemdeling, meer dan in eene andere stad van Italië, letterlijk vergezellen, hem vergezellen, en door niets af te wijzen, dan door de grenzen hunner wijk, komen natuurlijk voor als voortbrengselen der verarming van de voorheen rijke stad; slechts een [illegible] gaf ons tot ant-

woord: deze bedelaars zijn alleen uit Modena! Zoo is Modena voor den Italiaan, zoo al niet de bron van alles kwaads, toch de lijdzame Herkules, die behalve zijne eigene groote zonden, ook nog die van anderen dragen moet.

Dat Livorno bij den vooruitgang aan het hoofd staat, laat zich begrijpen, wanneer men het ook al niet metterdaad wist, uit het gewigt van zulk eene handelsplaats. Het heeft zijne *krawallen* gehad tot op den laatsten dag, en het verhitte Italiaansche bloed liet zich zelfs tot dolksteken verleiden; men vond er zelfs lijken, bestormde wachtposten, volksoploopen, die echter door toespraken bedwongen werden. De aanleiding tot deze gebeurtenissen waren wel niet van staatkundigen aard, maar waar eene politieke smetstof de lucht bezwangert, ontaardt elke ziekte daardoor. Zelfs een gewone twist met de Facchino's, sjouwers, die zich tegen onzen wil van onze bagaadje meester gemaakt hadden, en onredelijke eischen, gelijk altijd, deden, zoodat zelfs de waard te Pisa, bij wien wij onzen intrek genomen hadden, genoodzaakt was onze partij te nemen, was op het punt eene staatkundige kleur te verkrijgen. De Facchino's verzamelden zich voor onze deur, omdat wij de beslissing van den twist door de politie verderden, en de waard moest er toe overgaan hen te bevredigen, vóór de verlangde uitspraak ingeroepen werd, om nog grooteren oploop voor te komen (die in Italië niet zeer gemakkelijk te verkrijgen is, vooral wanneer er een feestdag op handen is); later zal hij zich door de rekening wel schadeloos gesteld hebben. De twist kreeg daardoor eene staatkundige kleur, omdat wij . . . . Duitschers waren. Er verhief zich een geschreeuw tegen den logementhouder, dat hij niet slechts Duitschers huisvestte, maar ook een verklaarde vriend derzelve was, en — dat hij zich zelfs verwenschingen tegen de nationale garde veroorloofd had.

De Facchino's zijn zeer te vreezen, maar eene zoodanige beschuldiging is het nog veel meer, en een handvol paolis is een gering offer om haar van zich af te keeren. Wanneer een storm over het land trekt moet ook de sterkste het hoofd buigen, de storm van het liberalismus is echter niet minder te duchten dan die tyranny. Overigens verheft ook Livorno als handelstad bij deze gebeurtenissen zijn karakter niet, het maakt zich elk voorval ten nutte, waar het mogelijk is. Elke koopwaar, die er toe ingerigt of versneden worden kan, wordt er toe ingerigt of versneden. Geen winkel, waar PIUS IX niet op eene of andere wijzen uitgestald wordt; bij voorkeur evenwel een nationale garde. De Oostindische foulards moeten zelfs prijken met lofzangen op den paus of afbeeldingen der guardia civica. Maar dat zijn artikelen, die, naar haren aard, aan de mode onderworpen zijn; doch de hervorming heeft eene andere, dieper ingrijpende revolutie bewerkt. Te vergeefs zal de vreemdeling volgens het *Handboek* van MURRAY, of naar het *Italië* van ARTARIA en G. FÖRSTER, welke werken anders zulke goede gidsen zijn, naar de sedert twee menschenlevens beroemde koffijhuizen, zoeken, wier naam op de eeuwigheid gegrond scheen. Het koffijhuis *Minerva* te Livorno is sedert de hervormingen in een *Café National* veranderd. En waar men rond ziet in de Italiaansche steden, zijn de oude firma's verdwenen, men ziet slechts *Café's d'Italia*, *d'Unione*, *Della Gloria d'Italia*, *Della Riforme*, *Del Populo*, *Della Lega Italiana*, *Della Fraternità*, *Dell' Gl Intrepidi Italiani!* In Pisa wordt zelfs van eenaafswege eene nieuwe restauratie den studenten aanbevolen, om hare gezonde, goedkoope en zindelijk gereed gemaakte (eene voor Italië groote hervorming) spijzen, en deze nieuwe restauratie kon geen beter uithangbord vinden dan: *Rist. delle Riforme!* Hier lees ik juist van eene nieuwe gaarkeuken, die heden onder den weidschen titel van *la Bandeira di Toscana* geopend wordt. Onder den banier van Toscane zal men toch gaarne willen eten! zegt de waard.

Wat ik van de andere Toskaansche steden gezegd heb, geldt ook ten opzigte van Florence; maar vooreerst wil ik liever hier nog over zwijgen, tot ik deszelfs physiognomie nader bestudeerd heb. De feestkransen zijn verwelkt, maar nog niet weggenomen: nog is op elks gelaat de vreugde te lezen, nog trekt elken avond, een koor van zangers door de stad, met gesmoorde stem de hymnen op PIUS IX aanheffende. In de zalen van het paleis *Vecchio* (of *Pal. Gr. Ducale*) waar de nog niet volledige marmeren standbeelden staan der groote Florentijners, draagt de middeneeuwsche held, FRANCISCO FERRUCCI, de banier van het vereenigd Italië (even als na de revolutie van juli het ruiterstandbeeld van HENDRIK IV de driekleurige kokarde in de hand gegeven was), en DANTE zelf, die er schuins tegenover staat, heeft de nieuwe kokarde moeten aannemen. Op eene tafel daaronder leest men: *viva l'altissimo poëta della Divina comedia: Profeta sovrano dell' unita d'Italia, e del pensiero moderno.* Viel het mij ook al op, dat in andere Italiaansche steden CARLO ALBERTO van Sardinië na PIUS het meest gevierd werd, in het nu Toskaansche Lucca staat zijn beeld alleen naast dat des pausen! zoo deed het mij tan minste genoegen, dat de eerbied der Florentijners hunne eigene vorsten niet vergeten had. Zijn beeld hangt overal met een vers uit DANTE als onderschrift, van den volgenden inhoud: Hij maakte de armen rijk, en was de trooster van ongelukkigen en verdrukten.

Het spel der nationale garde heeft nu zijn lang geduurd; wanneer het slechts een spel geweest is, zou men meenen dat het moest beginnen te vervelen. Men weet hoe de Parijzenaars reeds lang genoeg hebben van het exerceren en parade maken, en slechts bijzondere staatkundige redenen tot eene talrijke opkomst der nationale garde aansporen. Zulk eene reden ligt voor Toscane in deszelfs betrekking tot Modena zekerlijk digt genoeg bij de hand, de geestdrift moest onlangs zelfs gematigd worden; maar het vuur barst overal niet in laaije vlam uit; het smeult slechts voort, wanneer men niet steeds nieuwe brandstof aanbrengt. Evenwel schijnt de ijver van beter gehalte geworden te zijn.

De *guardia civica* blijkt duidelijk meer dan een spel te zijn, men bestudeert de taktiek: de manschappen oefenen zich des zondags, na de godsdienstoefening, in het exerceren, en toonen daarbij, zoowel als bij de dagelijksche wachtdienst, reeds eene geoefendheid en houding, die men bij een militair van beroep naauwelijks verwachten zou. Handleidingen voor het exerceren, patrouilles maken en het gebruik van vuur- en andere wapenen zijn overal te bekomen. Patrouilles trekken onophoudelijk door de steden van Toscane, hetgeen den vreemdeling vertrouwen inboezemt, wanneer hij hare hulp noodig hebben mogt. De manschappen zijn meestal nog in burgerlijke kleeding, waardoor een armband, eene bijzondere muts en eene kokarde reeds zoo onderscheiden, dat de nieuwe uniform, de wapenrok en de helm met de paardenstaart mij nutteloos toeschijnen. Ook zie ik daarin geen voordeel voor de zaak zelve, wanneer de gewapende burger uiterlijk geheel met den soldaat gelijk gesteld wordt. Zoolang de Toscaansche bevolking op den voet van bange verwachting is, kan het noodig zijn, dat de gezeten burger ook door het uiterlijk er aan herinnerd wordt, dat hij soldaat is; maar voor het vreedzame, gelukkige Toscane als zoodanig past de soldateska niet, noch in schijn, noch in wezen.

De prachtige hal, naast het oude paleis, was eens de opene hoofdwacht voor de lansknechten der Medicis; nu is zij eene opene zaal voor de kunst, gevuld met de verhevene voortbrengselen der oudheid en die van JAN VAN BOLOGNA en BENVENUTO CELLINI; zij is het symbool van Toscane, kunst, de zegen der natuur, het land der bloemen en vruchten, hier bloeit slechts de vrede. Er loopt een onbepaald gerucht, dat het ook door andere maatregelen van gematigden vooruitgang toegeven wil; bepaalder en duidelijker zegt men dat van Napels. Een derde gerucht verzekert, dat Oostenrijk zijne troepen terugtrekt. Hoe het daarmede ook gelegen zij, zoo vertrouwen wij op de conservatieve wijsheid, die Oostenrijk in elke kritieke omstandigheid heeft aan den dag gelegd . . . En toch acht het al deze bewegingen, die nu het bloed verhitten, gering; Pontremoli, Modena, Ferrara en Napels zijn om Lucern vergeten. Alle hier verschijnende dagbladen juichen over de zegepraal van het eedgenootschap, over de edelijke kracht en de edele matiging van DUFOUR. Men mag vaststellen, dat er in dit gedeelte van Italië slechts één gevoelen daarover is, dat zekerlijk van dat der Europesche diplomatie afwijkt, en niet zonder geheime vreugde berekent, hoe de krachtige handeling van den bepaalden volkswil staatkundige tusschenkomst is voorgekomen. Zwitserland heeft zich zelf tegen het lot van Polen gewaarborgd; het is eene magt in Europa geworden, die niet meer ter zijde geschoven worden kan; zoo beoordeelt men die gebeurtenis hier, zonder onvoorwaardelijk het plan dier mogendheden te willen veroordeelen, die aan eene interventie dachten. Slechts Frankrijk krijgt daarom in elk artikel een schimpscheut. Italië, kan men zeggen, is voor Frankrijk, door deszelfs gedrag in de Zwitsersche aangelegenheden, voor altijd staatkundig verloren.

Marktprijzen.

Arnhem, 11 februari 1848.

Oude Weit van f 0.00 tot f 0.00; *Nieuwe Weit* van f 7.50 tot f 10.50; *Nieuwe Rogge* van f 6.00 tot f 6.30; *Boekweit* van f 6.50 tot f 7.00; *Garst* van f 0.00 tot f 5.50; *Friesche Haver* van f 0.00 tot f 0.00; *Voerhaver* van f 3.00 tot f 3.25; *Witte Boonen* van f 0.00 tot f 0.00; *Paardeboonen* van f 0.00 tot f 6.70; *Graauwe Erwten* van f 0.00 tot f 0.00; *Groene Erwten* van f 0.00 tot f 11.00; *Veld Erwten* van f 0.00 tot f 9.00; *Koolzaad* van f 0.00 tot f 0.00; *Aveelzaad* van f 0.00 tot f 0.00; *Knarzaad* van f 0.00 tot f 0.00; *Aardappelen* van f 2.10 tot f 2.40; *Boter* van f 0.96 tot f 0.96 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 12 Febr. 4 El 4 Palm 6 Duim; gew. 11 D. gev. OD.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.